

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ 44

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προσηλωτικῶς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 18 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.
Ἀγγέλαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτῆρα συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Οὐδέποτε, κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ἡ Ἑλλὰς συνεκλονίσθη ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ζωηροτέρου, μᾶλλον ἀυθορμήτου καὶ ἀδολωτέρου ἐκείνου ὅστις ἐξεδηλώθη τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ διαδόχου. Δέκα ὀκτὼ ἔτη συμπληροῦνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης αὔριον καὶ τὸ βασιλικὸν νήπιον ὅπερ μετὰ συγκινήσεως ἀρρήτου ἐχαίρεισεν ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, γενόμενον νεανίας τέλειος, καθίσταται κατὰ νόμον αὐτεξούσιος. Ἡ ἐνηλικιότης τοῦ διαδόχου δὲν θὰ πανηγυρισθῆ ἐπίσημως, τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρόν, διὰ δοξολογιῶν, δεήσεων, δημοσίων πανδακισιῶν, φωταψιῶν, ὡς ἐπανηγυρίσθη ἡ γέννησις αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ καρδίᾳ θὰ ἀναζωογονηθῶσιν αὔριον ζωηρότεροι αἱ γλυκεῖαι ἐλπίδες, ὑπ' ὧν ἐνεφοροῦντο αἱ καρδίαι τῶν παραστάντων κατὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἔλευσιν τοῦ περιποήτου ἐθνικοῦ Μεσσίου. Πρὸς τὴν χρυσαίζουσαν ἡῶ, ἥτις ἐρόδισε τὸν ἐθνικὸν ὀρίζοντα κατὰ τὴν 21 Ἰουλίου τοῦ 1868, τὴν 21 Ἰουλίου τοῦ 1886 προσβλέπουσι μετὰ νέων προσδοκιῶν καὶ πόθων μυχιαιτάτων ἐλευθεροὶ καὶ δοῦλοι Ἕλληνας. Εὐτυχῶς ἡ πρόσφατος ἐξεταστικὴ δοκιμασία τοῦ Διαδόχου ἀπέδειξεν ὅτι οὗτος ἔχει πλήρη συναίσθησιν τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ καθηκόντων. Ὡς ἐλέχθη δι' ἐ-

πισήμου στόματος, αἰ, γνώσεις καὶ ἡ μόρφωσις αἱ ἐπιδειχθεῖσαι κατ' αὐτὴν δὲν δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσι διὰ τῆς ἀπλῆς φιλοπονίας μαθητοῦ φιλομαθοῦς, τοιοῦτου δὲ φαινομένου τὸ αἷτιον ὀφείλομεν νὰ ἀναζητήσωμεν ἐν τῇ ἐνδομύχῳ συναισθῆσει μεγάλῃ καὶ ἱερᾷ ἀποστολῆς. Διὰ τοῦτο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου, περατοῦντος τὰς ἐγκυκλίους αὐτοῦ σπουδᾶς, ἐθεωρήθησαν ὡς γεγονός ἐθνικῆς σημασίας, τὸ δ' ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἀπεδέχθη τὸ ἔθνος, ὡς τὰς αἰσίας ἀπαρχὰς τοῦ σταδίου τοῦ μέλλοντος βασιλείως. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔλεγεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος πρὸ δεκαοκταετίας εἰς τοὺς ἐν Μονοματίῳ ἐστρατοπεδευμένους στρατιώτας ὅτι «αἰτεῖται τὴν εἰλικρινῆ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλου τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν «διαδόχον τοῦ θρόνου τῶν Ἑλλήνων καὶ μετ' ὀλίγον «στρατιώτην σας», ἐν συγκινήσει ἀναμιμνήσκειται σήμερον τὸ ἔθνος. Ἐν τῷ Διαδόχῳ εἰθίσθη νὰ βλέπῃ τὸν βασιλέα τοῦ ἡνωμένου ἑλληνισμοῦ, ἀπεκδεχόμενον δὲ ἐν χαρᾷ πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῶν φυσικῶν αὐτοῦ χαρισμάτων καὶ τῆς φιλοπόνου καλλιέργειας τῶν χαρισμάτων τούτων, μετ' ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης προσηλοῖ τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐμβριθοῦς καὶ μειλιχίου μορφῆς τοῦ Κωνσταντίνου του.

Ο ΚΟΜΗΣ ΔΕ ΜΟΥΥ

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐν Ῥώμῃ νέαν αὐτοῦ θέσιν ὁ μέχρι τοῦδε ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. δὲ Μοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μοῦ, ἰδίως μετὰ τὰ τελευταῖα πολιτικὰ γεγονότα, κατέστη γνωστότατον καὶ ἀγαπητόν ἐν Ἑλλάδι. Οἱ φίλοι κατὰ τὴν παροικίαν δοκιμάζονται ἐν ταῖς ἀτυχίαις, ἐν τῇ προσφάτῳ δ' ἐθνικῇ δοκιμασίᾳ, ὁ κόμης Μοῦ τρανῶς ἀπέδειξεν ὅτι ἐνεφορεῖτο εἰλικρινοῦς ἀγάπης πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Φόρον μικρὸν εὐγνωμοσύνης ἀποτίοντες καὶ ἡμεῖς σήμερον εἰς τὸν εὐγενῆ καὶ διακεκριμένον διπλωμάτην, δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ἐπιτάσσοντες βιογραφικὰς τινὰς σημειώσεις, εὐμενῶς ἡμῖν χορηγηθείσας.

Ὁ κόμης Μοῦ ἔλκει τὸ γένος ἐξ ἀριστοκρατικοῦ τῆς Πικαρδίας οἴκου. Ἐγεννήθη δὲ τῷ 1835. Ἐν τῇ φιλολογίᾳ πρωτῶς ἀνεδείχθη δι' ἀξιολόγου ἱστορικοῦ ἔργου ὑπὸ τὸν τίτλον *Adn Kárhoσ* καὶ *Φίλιπποσ Β'*, ὅπερ ἐκτιμῶσα τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ἐβράβευσεν ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία. Γενόμενος ἔκτοτε γνωστός προσελήφθη ὡς συντάκτης διαφόρων ἐφημερίδων ἐν τῷ φιλολογικῷ μέρει. Ἐδημοσίευσεν δὲ πρὸς τούτοις διάφορα ἔργα ἱστορικὰ καὶ φιλολογικὰ, ἐν οἷς ἀνέκδοτον ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τῆς κ. Geoffrin καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας Στανισλάου Πονιατόβσκη, Ἐπιστολὰς περὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ τὴν *Omilian* περὶ τῆς γαλλικῆς ἱστορίας, ἣτις ἐξεδόθη πρό τινοσ μόλισ χρόνον. Ὑπὸ τὰ πιεστήρια εὐρίσκειται νῦν νέον ἔργον τοῦ κ. Μοῦ, αἰ μετὰ πολλῆσ καλλιτεχνικῆσ γειγραμμέναι καὶ μεσταὶ ἀρχαιολογικοῦ ἐνθουσιασμοῦ *Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἀθηνῶν*, ὧν πολ-

λὰ ἀποσπάσματα ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς στήλαισ τῆσ *Νέασ Ἐπιθεωρήσεωσ*.

Τοῦ διπλωματικοῦ αὐτοῦ σταδίου κατήρξατο ὁ κόμης δὲ Μοῦ, εἰσελθὼν κατὰ τῷ 1862 ὡς ἀκόλουθος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, τῷ 1865 προήχθη εἰς τρίτον γραμματέα, μετὰ τινα δ' ἔτη εἰς δεύτερον γραμματέα καὶ συντάκτην ἐν τῷ ὑπουργείῳ. Διορισθεὶς πρῶτος γραμματεὺς τῆσ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείασ, τῷ 1875, διηύθυνε καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου, ὡς ἐπιτετραμμένος τῆσ ἐν Κωνσταντινουπόλει γαλλικῆσ πρεσβείασ. Εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἐκδουλεύσεων δι' αὐτὸν παρέσχε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἡ κυβέρνησις τοῦ ἀπένευμεν αὐτῷ τὸ παράσημον τῆσ Λεγεῶνοσ τῆσ Τιμῆσ. Μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Ἀγ. Στεφάνου, ὁ κ. Μοῦ ἀπεστάλη ὡς πρῶτος γραμματεὺς τῆσ πρεσβείασ εἰς Βερολίνον, ἔνθα καὶ παρεκάθησεν εἰς τὸ Συνέδριον, γενόμενος εἰς τῶν γραμματέων καὶ συντακτῶν αὐτοῦ. Τῷ 1880 μετεκλήθη εἰς Παρισίους ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὡς τμηματάρχης, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος διορίσθη πρεσβευτὴς ἐν Ἀθήναισ.

Ὁ κ. Μοῦ ἐνουμφεῦθη τῷ 1863 μετὰ τῆσ δεσποινίδοσ Ἀμέτ, ἐγγόνησ τοῦ στρατάρχου Junot καὶ τῆσ δουκίνοσ Ἀβραντέσ, ἀνεψιάσ τοῦ πρίγκιποσ Στεφανόπολι Κομνηνοῦ. Ἡ κυρία Μοῦ, ἣν δὲν ἠτύχησαν νὰ γνωρίσωσιν αἱ Ἀθῆναι καὶ ἐκ πατρός ἀνήκει εἰς εὐκλεῆσ οἰκογένειαν, οὕσα ἀνεψία τοῦ ναυάρχου Ἀμέτ, ἐνὸσ τῶν ἐνδοξωτέρων ὀνομάτων τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ, μεγάλωσ δὲ φημισθέντοσ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων.

Ἀνά τὴν Ἡπειρον (Ἐπίσκεψις εἰς Κόπραϊναν)

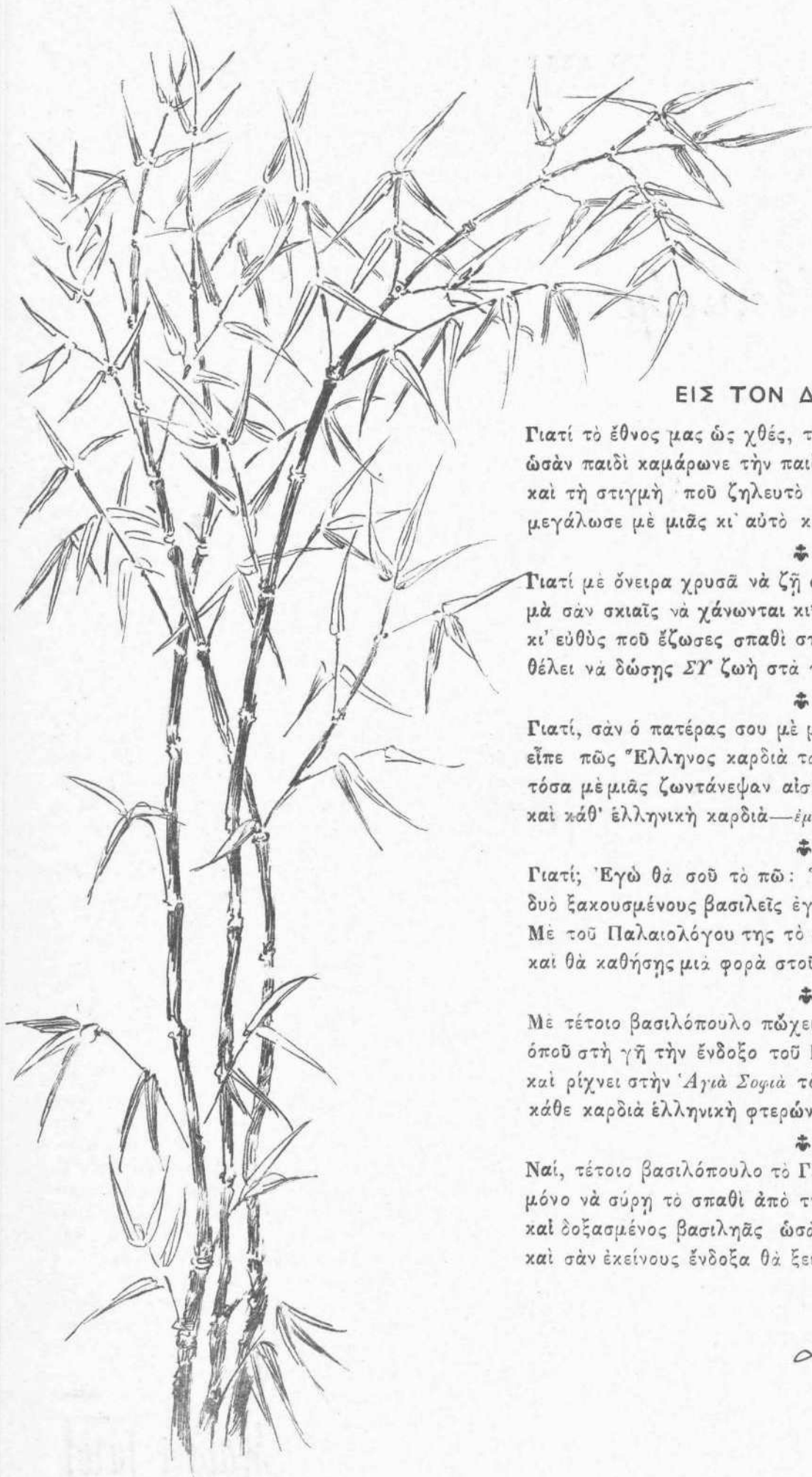
Κατὰ τοῦ ἀσφραγίστου σιγαροχάρτου.

Πασιέντζασ ἐν ὥρᾳ σχολῆσ.

Περὶ ὄνου σικᾶσ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

Γιατί τὸ ἔθνος μας ὡς χθές, τοῦ θρόνου μας βλαστάρη,
ὡσάν παιδί καμάρωνε τὴν παιδικὴ μορφὴ σου
καὶ τὴ στιγμὴ ποῦ ζηλευτὸ ἀνδρώθης παλληκάρη,
μεγάλωσε μὲ μιᾶς κι' αὐτὸ κι' ἀνδρώθηκε μαζί σου ;

Γιατί μὲ ὄνειρα χρυσᾶ νὰ ζῆ ὡς χθές ἀκόμα,
μὰ σάν σκιαῖς νὰ χάνωνται κινεῖν ἀπὸ ἔμπροστά του,
κι' εὐθὺς ποῦ ἔζωσες σπαθὶ στὸ ἀνδρικό σου σῶμα,
θέλει νὰ δώσης ΣΥ ζωὴ στὰ τόσα ὄνειρά του ;

Γιατί, σάν ὁ πατέρας σου μὲ μάτια δακρυσμένα
εἶπε πῶς Ἕλληνος καρδιά τὰ στήθη σου θερμαίνει,
τόσα μὲ μιᾶς ζωντάνεψαν αἰσθήματα σβυσμένα
καὶ κάθ' ἑλληνικὴ καρδιά—ἐμπρὸς νὰ πῆς προσμένει;

Γιατί; Ἐγὼ θὰ σοῦ τὸ πῶ: Ἡ γῆ ποῦ ἐγεννήθης
δυὸ ξακουσμένους βασιλεῖς ἐγέννησε, δυὸ μόνο.
Μὲ τοῦ Παλαιολόγου τῆς τὸ ὄνομ' ἀναστήθης
καὶ θὰ καθήσης μιὰ φορὰ στοῦ Κόδρου τῆς τὸ θρόνο !

Μὲ τέτοιο βασιλόπουλο πῶχει διπλὸ τὸ στέμμα,
ὁποῦ στὴ γῆ τὴν ἔνδοξο τοῦ Κόδρου βασιλεύει,
καὶ ρίχνει στὴν Ἁγία Σοφία τὸ ἀνδρικό του βλέμμα,
κάθε καρδιά ἑλληνικὴ φτερώνει καὶ θεριεύει !

Ναί, τέτοιο βασιλόπουλο τὸ Γένος θ' ἀναστήση,
μόνο νὰ σύρη τὸ σπαθὶ ἀπὸ τὴ θήκη φθάνει.
καὶ δοξασμένος βασιλεὺς ὡσάν τοὺς δυὸ θὰ ζήση,
καὶ σάν ἐκείνους ἔνδοξα θὰ ξεύρη ν' ἀποθάνη;

D. Koumas